

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sânt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Apponyi.

(*) În vorbirea pe care a rostit-o luni în Dietă, contele Apponyi a căutat să zugrăvească încă fond Memorandului înaintat M. Sale Monarhului. Ear' acest fond este atât de negru și imbrățișeză atâtea fardolegi săvârșite de guvern, încât Apponyi ajunge la concluzia că în asemenea sferă viață e zadarnică ori-ce luptă a elementelor cinstite. Declară chiar, că s'ar retrage și el bucuos de pe arena parlamentarismului dacă ar putea să facă aceasta fără a fi învinuit că nu și îndeplinește până în capăt datoria către patrie. Recurge deci la ultimul mijloc de luptă: apelul către Coroană.

Comentând vorbirea și declarațiunea contelui Apponyi, „Budapesti Hir-lop“ (de la 29 c.) zice:

„Și prin această situația a devenit mai precară și politica națiunii a ajuns într-o stare mai tristă. Tot așa: criza a devenit apoi mai acută și ne apropiem de desnodământ. Pentru-că aproape e sigur: între guvern și opoziție nu se mai poate încheia nici pace nici armistițiu și toți — opoziția și guvernanta — trebuie să-și tragă consecințele din această nemiluită luptă parlamentară“.

Apponyi, aliat cu toate nuanțele opozante spre a răsturna pe Bánffy ori își va ajunge deci scopul, ori va face ca Ugron: convingându-se că „nația-i slabă ear' inteligența coruptă“ se va retrage din luptă și va lăsa astfel pe Bánffy și haita sa să împingă lucrurile până în fundul prăpastiei, până la catastrofa finală.

Eată deci că și prin această vorbire contele Apponyi se așează oarecum pe același teren pe care de atâția ani stau Români.

Recunoaște, că față de niște cinici, țărani și selbateci, ca cei cari dețin puterea, omul cuminte nu poate decât să primească rolul de spectator pasiv. Ceea-ce Românii au făcut de mult. Pentru-că jertfele ce ar cere o luptă dusă în asemenea împregiurări, nu ar corespunde succesorilor e-femere ce eventual s'ar ajunge.

Șeful opoziției maghiare spune, cu multă amarăciune, că de 25 de ani luptă neconținut, ajutat de mulți distinși bărbați ai Ungurilor, dar' situația în loc de a se ameliora, devine tot mai rea. Regimului păcătos tiszazist i-a urmat sistemul lui Bánffy, cel mai odios din câte a avut vre-odată Ungaria.

Coaliția actuală a opozițiilor încheiată cu scop de a exhaura ultimul mijloc de luptă, apelul către Coroană însemnează astfel un punct important în viața politică a Ungariei.

Dacă a reușit să provoace căderea lui Bánffy, Ungurii vor fi dovedit că mai au forța necesară de a opri prăbușirea totală a regimului constituțional maghiar. De nu, însom-

nează că în Ungaria lucrurile s'au copt pentru un absolutism onorabil. Vorba lui Bartha Miklos: Cine nu preferă un absolutism cesarian în locul ignobilului regim constituțional banffyian? ! . .

Ori cum se vor schimba lucrurile, noi naționalitățile suntem răsbunate. Cei cari mai ales ațțaseră guvernul împotriva noastră, sunt siliți să recunoască judecata dreaptă și zdrobitoare ce se aducea regimului maghiar prin decretarea pasivității noastre.

Dar' chiar făcând abstracție de la această satisfacție morală ce ni se dă, însuși rezultatul practic și definitiv numai favorabil poate să ne fie. Pentru-că fie că situația se va sana prin vre-o apropiată intervenire a Coroanei, fie că sanarea are să urmeze mai târziu, după ce sistemul banffyian s'a nimicit sub grămada păcatelor sale, situația ce se crează prin actuala atitudine a opoziției maghiare accelerează decretarea falimentului.

Sab un alt sistem, conducerea țării se va da apoi unor elemente destoinice. La tot cazul nu se va mai lăsa întreaga situație pe mâna elementului care deși se numește „singur alcătuitor“, a dat dovadă numai că singur e vinovat pentru situația a cărei gravitate o recunoaște și în colorii atât de mehorite o descrie însuși cel mai celebru parlamentar maghiar, contele Apponyi.

Sedința comisiunii pentru regularea congruiei s'a ținut alaltăieri. Au luat parte și metropolitul Blajului și canonicul Lauran. În această sedință s'a statorit programul comisiunii pentru congruă.

Meetinguri populare.

După știrile ce avem, întâiul meeting popular pus la cale de fruntașii români din comitat se va ține în Șiria, și anume Duminecă.

Ungurii osândiți.

„Hamburger Nachrichten“, foaie Bismark-iană, vorbind despre stările din Ungaria, scrie între altele:

„Baza înțelepciunii oamenilor de stat și a ordinii publice în Ungaria este volnicia. Nu numai parlamentul actual își are obârșia în machinațiuni enorm de mari politiale și militare, că leagămul îi este o lege electorală, care la noi n'ar fi cu puțință, dar' întreg sistemul e întemeiat pe domnia unei caste nu prea însemnate la număr peste masele cele mari. În loc de a se democratiza, în sensul magnei charte a sale, tot mai mult cade sub puterea oligarhilor.“

„Nemulțumirea în toată țara e mare și crește mereu.“

„Naționalitățile stau liniștite, nu-i vorbă, nu fac greutăți guvernului, dar' în sinul lor fierb simțemintele de

răsbunare năbușite. . . Și nici nu e de mirat, căci prigonirile naționalităților au ajuns culmea în Ungaria. Intre astfel de împregiurări nu e de mirare, că la noi se aud despre tripla-alianță niște glasuri, de care nu s'a pomenit până acum“.

Și „Münchener Allg. Zeitung“ serie, că „stările în Ungaria sunt mai rele decât cele din Austria“.

Colo, zice, în Austria obștea n'a pierdut idealul monarhiei, pe când în Ungaria nu există nici un ideal, afară de acela unic a se îmbogăți în mod ușor“.

In contra Ungurilor.

Dumineca trecută s'a ținut în biserica *Votivkirche* din Viena slujba dumnezească tot ca începutul serbării zilei de 2 Decembrie, la care a asistat și consiliul comunal d'acolo. După serviciul bisericesc a avut loc în sala populară (*Volkshalle*) de la primărie o întrunire a lucrătorilor creștin-sociali. Printre mai mulți a luat cuvântul și Lueger, care a zis într'itele:

„Nu e lucru neinteresant a observa, că în Ungaria iubileul împăratului nici nu se serbează (Sgomotoase strigăte de „Pfui“!). În ochii Maghiarilor nu există împărat al Austriei; pentru ei există numai rege al Ungariei și acesta chiar numai de la încoronare (strigăte de indignare). Trebuie să scoatem aici la iveală, că noi Austriacii odată cu capul nu vom îngădui, ca Ungaria să-și facă o istorie separată a patriei. Trebuie să constatăm aici în public și anume tocmai astăzi cu acest prilej, că Jidano-maghiarii au dat mână de ajutor spre a zădărnici serbările iubilare (repețite strigăte de indignare). Dar' și la noi în Austria se află unii, cari se retrag de la iubileu. Aceștia sunt în primul rând așa zișii Schönereriani, cari în șovinismul lor cred a vătămă simțul național-german, dacă se alătură la serbările iubilare. Și lor să le fie parte dreptul fiecărui om cinstit.“

(Aplause și aprobări).

În sedința de la 28 a comisiunii parlamentare cisleitane pentru pregătirea proiectelor de legi despre pact deputatul Schlesinger (antisemit) a zis următoarele:

„Guvernul unguresc a ridicat corupția în principiul de guvernare. Oratorul citează mai multe pasaje din adresa opoziției maghiare către Monarhul și spune: „Acest document care învederat este autentic, fiind că are să fie înaintat M. Sale, stigmatizează în expresiuni hotărâte guvernul ungar ca cel mai corupt din câte există pe lume, care a creat o atmosferă a minciunii, a practicat abuzul sistematic cu puterea, a lățit egoismul cras, decadența fizică și spiritul servilismului.“

Cehii despre Bánffy.

„Politik“ din Praga, de la 24 c. scrie între altele:

„Bánffy are niște nervi ca funia de nesimțitori... El a eugetat, că prin știrca chiar despre dărâmarea monumentului Hen-ti va înduleci opoziția maghiară, ministrul

de resbel din nou a turnat însă ulei în foc. Dar' toate acestea nu strică lui Bánffy. Cu toate că e înarmat cu o ignoranță fundamentală, care se extinde peste toate terenurile învățături, el se menține prin felul seu de țăran robust și prin lipsa sa de orice considerație. Și are noroc omul. I-se duce vestea de un *fakir* politic. La ultimele alegeri a sdrobit opoziția acolo unde a vrut el; nu lipsea mult și ar fi excomunicat și pe Apponyi.

„Obstrucția maghiară e deci răsbunare pentru alegeri și scopul ei este a trânti pe Bánffy. Dar' Bánffy nu se teme; dacă nu va merge treaba cu parlamentul, va merge fără el, eaca cu ce amenință premierul. Și el o va și face. Insuși Tisza chiar căzuse în urma unei afaceri militare, dar' Bánffy a trecut zdravăn chiar peste un Hentzi. Aceasta este dovadă, că poziția lui Bánffy în sus este solidă, — dacă i-au jertfit chiar pe Krieghammer. Și asta e mult, foarte mult. Majoritatea i este sigură. Prin urmare cine are să i trântescă? Opoziția puține prospecte are pentru asta“.

DIN ROMANIA

Constituirea birourilor Camerii și Senatului.

Luni Camera și-a ales president pe dl D. Gianni, ear' Senatul și-a ales president pe dl N. Gane. Ambii au presidat și sesiunea trecută.

Liga.

Pe Dumineca, 22 Noembrie v., sunt convocați în adunare generală ordinară membrii Secțiunii București a Ligei culturale.

Puncte de orientare

pentru

congresul național bisericesc.

IX.

Știam din capul locului că constatarele mele, întemeiate pe întimplări și fapte positive, vor produce multă supărare și amarăciune în cercurile intime ale repositului Metropolit Miron.

Dar, vorba latinului: „*Amicus Plato, amicus Socrates, magis amica veritas.*“

Nici cei creșcuți cu sfărîmăturile de pe masa „stăpânului“ nici cei ce ved lucrurile prin prisma nemoteniei, nu sunt chemați nici competenți a serie viața și activitatea Metropolitului Miron Romanul.

Injurăturile cu care ne întimpină, „Telegraful Român“ nu știu, în numele Archidieceesei ori în numele domnului Partenie Cosma, nu mă vor abate nici pe un moment de a spune adevărul cu toată francheța, și a pune la o parte orice considerațiuni personale, când interesele bisericești vin în discuțiune.

De aceea n'am luat în cercetare viața privată sau familiară a Metropolitului Miron, ci viața și activitatea lui publică, cu expunerea obiectivă a faptelor și evenimentelor, căci nu putem îngădui a se introduce cultul idolatrie în biserică.

Tabloul situației la care a lăsat

NOUTAȚI

Arad, 30 Noembrie n. 1898.

În chestia școalelor din Brașov primim — în momentul de a pune ziarul sub presă — un articol de la venerabilii domni Diamandi Manole și G. B. Pop. îl vom publica în numărul viitor.

Alegerile toate protestate. *Neputând să ne înfrângă cu baionetele gendarmilor și cu tot felul de uneltiri condamnabile și revoltătoare, cei din fruntea comitatului nostru au protestat toate alegerile unde au reușit România. Motivele, se înțelege, sunt toate trase de pâr ori ridicole. Cu toate acestea ne așteptăm, ca comisia verificatoare să nimicească alegerile. Nu de geaba-i compusă din Unguri.*

Nu-i nimic însă. La a doua alegere da-vom o și mai zdravănă lovitură clicei de la comitat.

Procesul lui „Kronstädter Zeitung“ In contra sentinței Curței cu jurați, care osândise pe redactorul organului Sașilor verzi la 3 luni temniță, ear' foaiei i-a confiscat din cauțiune 1000 fl., atât redactorul cât și editorul au apelat. In ședința sa de ieri Curtea nu a întărit osânda Curței cu jurați, fiindcă nu e iertat să se iec din cauția foaiei mai mult de cât 500 fl. Juzii vor fi siliți deci, ca din nou să aducă o hotărare, care să nu fie așa de boacăna ca cea dintâiu, prin care voiau să facă imposibilă apariția pe mai departe a bravului organ sășesc.

Lupta în comitate. Congregația comitatului Caraș-Severin a hotărât să protesteze în contra obstrucției practicate de către partidele opoziționale din dieta maghiară. In numele Românilor a vorbit destoinicul avocat Coriolan Brdicean, arătând, că parlamentul țării nu e al tuturor popoarelor din Ungaria și Ardeal, ci e numai al Maghiarilor. D-sa a recunoscut că obstrucția nu e armă vrednică de întrebuintat, și a spus, că e în contra petiției de către consiliul permanent al comitatului, fiindcă nu vrea să sprijinească guvernul. Raport mai detaliat vom da în curând.

Pociri de nume. Ioan Sutor, slujbaș la trenul din Arad, a fost silit să-și schimosească numele în Szilágyi, ear' Petru Truș, slujbaș în Simeria, și-l'a pocit în Terényi.

Danie pentru școală. Dl Dr. George Popescu, avocat în Turda, a dăruit

pe sama școalei confesionale gr. cat. de acolo o moșie a sa din Urea, în mărime de 39—40 de jugăre. Fapta frumoasă se laudă de sine.

Răsplata slujbașilor ministeriali. Stojits Iván și Vodiska Imre, traducători în cabinetul ministrului-president, adecă traducători și slujitori ai lui Jeszenszky, au căpătat titlul de ajutoare de secretari ministeriali.

Dșoara Olivia Irina Bărdossy, fosta elevă a institutului domnișoarelor engleze din Mindelheim (Bavaria) și fca dlui Iuliu Bărdossy, inspector școlar în retragere din Sibiu, precum ni-se vestește din München, a avut succes eminent la depunerea examenului de calificare pentru profesura de musică, depus înaintea comisiunii regnicolare din Bavaria, și a obținut diploma pentru catedra de musică la preparandii și alte institute superioare de fete. In cât se știe, dșoara Bărdossy este unica la noi cu asemenea calificare. Dintre 17 candidate dinsa a fost a doua la examenul teoretic și cea dintâiu la cel practic. Felicităm din inimă atât pe dșoara Bărdossy, cât și pe părinții dsale.

Falsificările din Pecs. Foaia „Borászati Lapok“ a primit din Fiume o telegramă în care i-se spune, că din Italia vor sosi în curând mai multe vagoane de drojdii, ce sunt destinate pentru Pecs și impregiurime pentru a se fabrica vin din ele. Cu toate că legea spune, că din drojdii numai în răstimp de 3 zile e iertat să se fabrice vin Jidani din Pecs, cari cu ori-ce preț vor să se îmbogățască, vor fabrica vinuri din drojdii înăcite și le vor vinde ca pe cele mai bune și vechi vinuri.

„Liga Română“, revistă săptămânală pentru interesele culturale ale tuturor Românilor. Apare în București în fiecare Duminecă. Anul III, nr 44 din 8 Noembrie are următorul cuprins: O nouă agresiune, de Nerva. — Congresul dela Turin, de Delavale. — Interesele unității culturale ale tuturor Românilor. — Statul și autonomia bisericilor orientale. — Ungurii invoacă cesarismul. — Luptele Românilor în comitate. — Două milioane pentru Liga maghiară. „Casa ta, — și ei stăpâni?!“ — Bibliografie. — Das Föderativ-System-von Einem Banater Rumänen. — Informațiuni.

A apărut Nr. 49 din spledida revistă pentru Familie „Foaia pentru Toți“, cu următorul bogat sumar: Mi-e dor! (poesie), George Gr. Cair. — Păreri și impresii, Dimitrie N. Proncu. — Din isprăvile prostiei' (poveste) Victor Puiu. — Cugetări, Rita. — Credințe populare, Maior Săncrai. — Banéyri și soția sa Inecată, Pârleaz. — Moșu, Copas. — De la strămoș, De la Olt. — Varietăți, Noel de la Dolj. — Amor Bufon, N. D. P. — Aventurile colonelului G. rard (roman), A. Conan Dolye. — Care e omoritorul (roman) Alphonse Mouraux. — Eșafodul, N. D. Proncu. — Spiuiri. Ney. — Snoavă, Ionescu Pastion. — Pe albumul

verișorei mele Creluța (poesie). — Noutăți. — Jocuri și petreceri. — Poșta redacției. — Tribuna tinerimei! — Impresii, Rita. — etc., etc. Recomandăm călduros aceasta revistă tuturor familiilor cari doresc a citi lucruri morale și folositoare.

Un număr de probă gratis se trimite ori cui vabine voi a se adresa la administrație, în București str. Rotarilor Nr. 17.

Dr. Sterie N. Ciurcu. X Pelikangasse — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiene.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin poșta dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Din public.

Convocare.

Reuniunea cercuală a învățătorilor de la școalele confesionale române gr.-or. din inspectoratul Jenopolea (Boroșineu) își va ține adunarea sa ordinară de toamnă în opidul Cermeiu, Luni la 5 Decembrie st. n. a. c., la care se invită și roagă a participa toți bine-voitorii și sprijinitorii școalei și învățământului poporal român.

Programa.

- 1) Asistare în corpore la chemarea Duhului sfânt.
  - 2) Ascultarea prelegerei practice ținută cu elevii de școală, de învățătorul Ioan Cigărigă din Cermeiu.
  - 3) Cuvânt de deschidere rostit de presedintele Iulian Butariu.
  - 4) Reflecțiuni asupra prelegerei practice.
  - 5) Incassarea temelor restante împărțite spre lucru.
  - 6) Incassarea taxelor restante la reuniunea districtuală.
  - 7) Propuneri și interpelări.
  - 8) Defigerea locului și timpului ținerii proximei adunări.
  - 9) Incheiere.
- Moroda, la 15/27 Noembrie 1898.
- Iulian Butariu,   Petru Costin,
pres. reuniunii,   notarul reun.

ULTIME ȘTIRI

Provisoriu de 6 luni.

Budapesta, 30 Noembrie.

Contele Thun și ministrul de finace austriac Dr. Kaizl au sosit aci pentru a se înțelege cu guvernul ungar despre un nou provisor, de 6 luni, al pactului economic.

Daruri iubilare.

Praga, 29 Noembrie.

Casa de păstrare a Boemiei dă din privilegiul iublicului împărătesc un milion de fiorini pentru scopuri filantropice.

Noul ministru de războiu.

Lemberg, 29 Noembrie.

Precum se vestește din Cracovia, comandantul de corp de acolo, baronul Albori, a plecat la moment, cum a primit un avis urgent, tocmai când locțiitorul țerii contele Pininski a vrut să-i facă vizită.

Se zice, că generalul Albori este designat ca urmaș al lui Krieghammer.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Redactor responsabil Ioan Russu Șiriani.

contră, ar trebui să ne păstrăm pozițiile, de... ne împrieteni cu timpul cu timpul nostru de azi și a considera la ce cas statul austriac ca o piatră pe care să se bazeze Europa. Dacă Austria ar fi rămată prea grav, ea ar deveni aliat al Germaniei și al ori-cărui dușman al Germaniei; iar jertfi chiar și interesele ei antirusești. Alături de răsunare contra Prusiei. De ce parte nu mi pot închipui, nici un scop în afară de puțin folositor din anexarea Prusiei, cari compun monarhia austriacă, și aceasta din urmă s'ar descompune, și ar ajunge într-o dependență durabilă în urma revoluțiilor puse la cale de Slavi și Maghiari.

De ar fi să se pună în locul acela al Prusiei, dacă ar dispărea statul austriac între Tirol și Bucovina? Alături noi în acest teritor ar putea să aibă numai un caracter revoluționar. Nu putem avea nici folos din țările austriace locuite de Germani. Ce întărire ar rezulta pentru statul prusian din dobândirea unor provincii Silesia austriacă și părți de ale Boemiei? Decontopire a țărilor locuite de Germani din Austria cu Prusia nu s'ar întâmpla; Viena, o succursală a Berlinului, n'ar putea fi urmărită.

Cu toate acestea, se părea că înving vederile lui maior, astfel în cât Bismarck era să demisioneze. El scrie apoi în înțelesurile lui:

Belniors în odaie-mi, eram într-o dispoziție de spirit așa, în cât mi-se apropia sufletul, oare n'ar fi mai bune a mă arunca în fereastra deschisă și nici nu mă întam înapoi, auzind deschizându-se ușa, și banuam, că cel-ce intră este prințul presedinte, pe dinaintea ușei căruija trescând întorcându-mă de la împărat. Simțiu că am fost contra unui rebel cu un mare port și responsabilitate lui. Dacă mă convins, că scopul e ajuns și acuma trebuie încheiată pacea, sunt gata a-ți fi de ajutor, și a apăra părerea D-tale înaintea regelui meu.

Pe urmă te duse la regele; reveni după o jumătate de oară în aceeași dispoziție de spirit, înțelegând liniștită și amabilă, grăind cătră regele:

A fost foarte anevoios, dar' tatăl meu mi-a dat consimțirea.

Acest consimțământ și-a găsit expresie în observarea scrisă cu cerusă pe marmura una din ultimele mele elaborate; și avea cam acest sens:

„Deoarece ce ministrul meu presedinte mă aștepta înaintea inamicului și n'am fost în stare să-l înving în Nikolburg în stare să-l înving, am discutat afacerea cu fiul meu; și deoarece ce acesta s'a alăturat la conștința ministrului-president, mă ved silit, să accept durerea mea, după o astfel de strădanie victorie a armatei, a mușca în acest război și a primi o pace așa de rușinoasă“.

Totdeauna este bine, adăogă Bismarck, a avea în dușmanul biruit astfel de amintiri. În cât să te poți împrietini cu el la timpul potrivit.

posturile. Dar' focul apărării se răsturnă, desnădejdea se vedea pe fețele tuturor, rezistența era cu neputință. Deodată focurile austriacilor încetară și o voce tunătoare striga mai întâiu nemțește și apoi în italianește:

— Predați-vă!

Nu! — urlă căpitanul de la fereastră. Și el începu și mai tare și mai des în vorbele părți. Momentul fatal era nemlătat. Căpitanul striga cu un glas supărat scărâșând din dinți. „Nu vin! nu vin!“ — Și striga din colț în colț furios, hotărât să moră. Când un sergent, eșind de la o fereastră, strigă cu putere:

— Ei sosesc! — Ei sosesc! — repetă cu strigat de bucurie căpitanul.

La acest strigat toți, sănătoși, răniți, răniți, ofițeri alergară la ferestre și se așteptară pentru ultima oară. Într-o clipă totul de desordine se produse printre răniții vrășmașilor. Repede, cu furie, căpitanul adună un drapel dintr-o odaie vecină. El sosi lângă ușa și auzi un strigat de bucurie, și văzu de la fereastră venind din afară părți un escadron de carabinieri italieni; atunci drapelul și oamenii cu baionetele în armă ieșiră afară din casă; vrăjmașii fură surprinși, se împrăștiară; locul rămase liber, casa de asemenea, și puțin după aceea două batalioane de infanterie austriacă și două tunuri ocupară înălțimea. Căpitanul cu soldații cari îi rămaseseră în regimentul său, combătui încă, și în ușor rănit la mâna stângă de un glonț în timpul ultimei asalt cu baioneta.

Ziua se sfârși cu isbânda a lor nostră.

Dar' peste o zi începându-se lupta, italienii fură învinși, cu toată rezistența lor valoroasă, și în dimineața zilei de 26 au fost nevoiți să se retragă spre Mincio.

Căpitanul, deși rănit, făcu drumul pe jos cu soldații săi oboșiți și sosiră spre seară la Goito, pe Mincio. Intrebă repede de locotenentul său care fusese ridicat cu brațul sfărmat, și trebuia să fi sosit cu ambulanța noastră înaintea lui. El se arătă o biserică, unde se instalase un spital de câmp. Biserica era plină de răniți, așezați pe două rânduri de paturi; doi medici îi îngrijiau.

Abia intrat, căpitanul se opri și căută din ochi pe oficerul său.

In timpul acesta auzi că îl cheamă un glas dulce în apropiere.

— Domnule căpitan!

Se întoarse: era toboșarul.

Era așezat pe un pat, — acoperit cu o plapomă pe piept — cu brațele afară, galben ca ceera, dar' cu ochii lui scânteiatori.

— Aici ești tu? — îl întrebă căpitanul. Bravo, și-ai făcut datoria.

— Am făcut ce trebuia să fac, răspunse toboșarul.

— Ai fost fericit. — zise căpitanul, căutând din ochi pe oficerul lui printre paturile vecine.

— Ce vroști! — zise copilul care avea curagiu să vorbească fiindcă lui i-se datora isbânda. — Am alergat bine. Dacă nu mă răneau, ași fi sosit cu douăzeci de minute mai înainte. Din fericire am întâlnit

repede un căpitan de stat-major și i-am dat biletul.

De atunci am murit de sete, plângeam de durere și ori-ce minut de întârziere îmi făcea rău. In sfârșit am făcut ce am putut. Sunt mulțumit. Dar' priviți, domnule Căpitan, cât sânge am pierdut.

Căpitanul îl ajută să se ridice, dar copilul căzu din nou în așternut.

— Am pierdut mult sânge, spune copilul. Căpitanul îi desvâli. Copilul nu mai avea decât un picior: cel drept îi fusese amputat de d'asupra genunchiului, cărpele erau pline de sânge.

In acest timp trecu un medic militar, mic și gras, în măneci de cămașe,

— Ah! domnule căpitan, — eacă un cas disgrățiat: un picior care ar fi scăpat cu nimic, o inflamațiune nenorocită; a trebuit totuși s'o tai. Oh!... un copil voinic, vă încredințez, n'a dat nici o lacrimă, nici un strigăt. El e de neam bun!

Căpitanul privi în ochi pe toboșar.

Atunci acel căpitan aspru care nu avea un cuvânt blând pentru un soldat, îi zise: — Eu nu sunt de cât un căpitan, tu ești un erou.

Apoi se aruncă cu brațele deschise pe toboșar, și-l sărută de trei-ori pe piept.

Se primesc comenzi pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului” A. P. Barcianu Arad

Diferite tipărituri pentru bănci

P L I C U R I

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comenzi se efectuează prompt.

Valabil dela 1 Octomvrie 1898.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvrie 1898.

Table with multiple columns showing train routes (Arad-Budapesta, Arad-Ciaba-Oradea-mare, Seghedin-Arad, Arad-Brad, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Arad-Seghedin, Brad-Arad) and their respective fares (dim., d. a., seara) for various stations and services.

Tipografia „Tribuna Poporului” Aurel Popovici-Barcianu in Arad.